

Тоді сонце гріло, як востаннє
А я збирав залишки думок
Щоб іще забути, щоб себе відчути
Якого року буде прок

Педадь іде в залізо
Віза є і з ким
Пізно, але визнав
Не вогонь, хоч дим

Це не надовго, та знала, я знав
Нема чого втрачати, як дід казав:
Згоріла хата гори й сарай
На аеровокзалі все, давай, бувай

Знав би, перемотав би
Із тих часів хоч пару днів
І не чекав би, і не лякав би
Навіть не дзвонив

Згоріла хата – гори сарай
Хай все палає, хай усе мине
Лише б дізнатись, де той небокрай
Та за що цей янгол полюбив мене

Я не зізнавався, що сів мій Durasell
Буть слухняним намагався, казав, що very well
Ми допоможемо, бажано, собі
Інших може й взагалі не бути

Сусідні яйця в матриці лежали
Одне одному сказало: може ми
Зірвемося із місця, може, там є місяць?
Хоча б на день, але туди!

Що же згодом остання мода
Кешик у кошику, ліктями вперед
Піди на нараду і все піде на лад
Хоч все красиве нагадує тебе

Я не знаю, що ти відчуваєш
Я не знаю, взагалі де ти?
Десь під ранок думка на останок:
Розвели мости

Згоріла хата – гори сарай
Хай все палає, хай усе мине
Лише б дізнатись, де той небокрай
Та за що цей янгол полюбив мене

І що ж тепер? Тепер усе йде рівно
Ти була, так само, як я був
Може, я заснув тоді? А, може, зараз
Бачу я відлуння того сну?

Педадь іде в залізо
Віза є і з ким

Пізно, але визнав
Не вогонь, хоч дим